

Latið okkum býta arbeiðsloysið

» - Tá eitt samfelag er komið soleiðis fyrri, sum okkara, so eiga vit fullkomiliga at broyta hugburð. Vit mugu finna okkum annað støði, og seta kós frá tí. Eitt tað fyrsta vit mugu gera, er at broyta okkara hugburð til tað at hava eitt arbeiði. Vit kunnu ikki taka sum givið, at tey sum hava eitt fast starv, absolutt skulu hava tað fyrri seg sjálvan ævina alla,« skrivar Eiríkur Lindenskov m. a. í sambandi við mótmælisgonguna hjá teimum arbeiðstøku:

Felag teirra arbeiðstøku lýsir í skrivandi stund til mótmælisgongu í Havn. Ætlanin hjá felagnum er at mótmæla vánaligu viðferðina, sum tey arbeiðstøku fáa frá landsins myndugleikum.

- Tað er undir allan kritikk, at stýrið fyrri ALS og landsstýrið vanvirða 5.000 arbeiðsleysisfóroyingar á henda hátt, og siggja størri æru í at vinna stríðið móti hvørjum øðrum, enn at hjálpa teimum

arbeiðsleysis, sum nú í fleiri mánaðir hava livað í óvissu, um tey fáa pening til lívsins upphald, ella ikki. - Og meðan tey klandrast, so rópa tey arbeiðsleysis aftur í ár neyðarróp um, at frítíðarpeningurin ikki eigur at verða mótróknaður, men hvør lurtar?

- Einku hendir!

ALS-stuðul elur arbeiðsletingar

Hóast arbeiðsloysi er eitt

nýtt fyrbrigdi í Føroyum, so mugu vit opið og ærliga siggja veruleikan í eyguni, og viðganga at arbeiðsloysi er komið fyrri at vera - í nokur ár í øllum førum. Út frá hesum mugu vit so fara til verka. Tað hjálpir ikki at siga, at eingir pengar eru. - Tey skulu finnast, eins og landsstýrið upp á eina nátt fann pengar at bjarga bankunum við. Tað eru menniskju og mannalagnur tað snýr seg um!

ALS skal taka lánið

Tað fyrsta, ið nú er at gera hjá stýrinum fyrri ALS, er at fara eftir hasum 45 milliónunum, sum liggja úti í Tinganesi. Tað er ov búið av stýrinum, at standa so fast við, at pengar ikki skulu lænast. Tað er ov frekt av stýrinum, at halda tey arbeiðsleysis gjóslar í hesum máli. Vit kunnu altíð keglast um, hvør ið hevur veruligu ábyrgdina av arbeiðsloysisskipanini, men hesa bráfangishjálpin skal stýrið veita.

Annað er so tað, at landsstýrið skal aktivt taka lut í skipanini. Tað er einki minni enn eitt fólkakrav, at landsstýrið tryggjar teimum arbeiðsleysis sømulig kor. Fólkakravið skal m. a. snúva seg um, • at landsstýrið skal beinleiðis inn at figgja skipanina

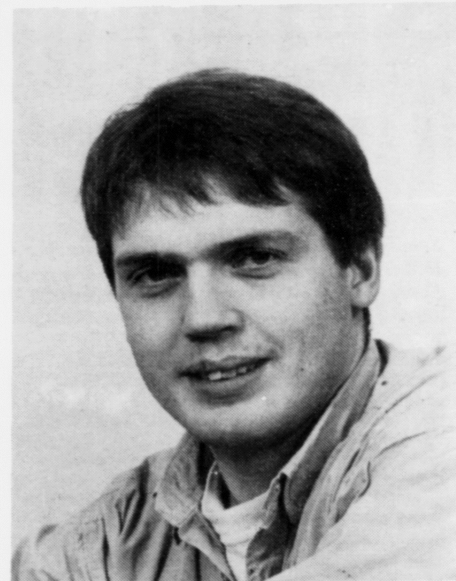
• at veitingin verður 90% av arbeiðaralønini

- at »rullandi útgjaldið« fer burtur
- at farloyvisskipan verður sett í verk
- at frítíðarpeningur ikki verður mótróknaður

Føroysk betrivitan - komin aftur um brekkur

Nú valið er útskrivað, fær landsstýrið valla gjørt nakra lógarbroying - tí skal stýrið tryggja, at tey arbeiðsleysis liva undir mannsumuligum korum fram til eitt nýtt landsstýrið er skipað, sum skal taka alla skipanina upp til nýggja viðgerð.

Veljarin skal annars merkja sær, at føroyskir politikarar ikki hava viljað sett pengar av til eitt komandi arbeiðsloysi. Í øðrum londum hava tey havt arbeiðsloysi í mannaminni, og eins leingi hava tey havt arbeiðsloysisskipanir. Men føroysku politikararnir vóru gløggari - hildu teir. Okkum tørvaði onga slíka skipan, tí hon fór

bara at elva til arbeiðsloysi og ala fram arbeiðsletingar, var sagt.

Men í dag standa vit við skegginum í postkassanum. Høvdu okkara politikarar verið meiri framskygdir fyrri 20 árum síðani, og høvdu teir tá kunna ímyndað sær, at veruleikin eisini einaferð pikkaði upp á hjá okkum, hevði staðið betur til. Tá høvdu vit havt eina skipan, eins og grannalondnir hava, og tá høvdu vit eisini havt uppspart ein kapital, sum í dag hevði komið serdeilis væl við.

- Men hetta er ikki gjørt, og tí verður takið tess størri hjá einum komandi landsstýri. Men arbeiðið skal gerast.

»Eiga« vit okkara arbeiði

Tá eitt samfelag er komið soleiðis fyrri, sum okkara, so eiga vit at fullkomiliga at broyta hugburð. Vit mugu til at finna okkum annað støði, og seta kós frá tí. Eitt tað fyrsta vit mugu gera, er at broyta okkara hugburð til tað at hava eitt arbeiði. Vit kunnu ikki taka sum givið, at tey sum hava eitt fast starv, absolutt skulu hava tað fyrri seg sjálvan ævina alla.

- Vit skulu gera farloyvisskipanir, so at fólk sum hava arbeiði, kunnu fara í farloyvi, um tey ynskja tað, og fáa stuðul útgoldnan, ið svarar til ALS-stuðulin. - Hjá teimum arbeiðsleysis snýr tað seg ikki bara um pengar. Tað er eisini ein stórir trupulleiki, at fólk í árávis verða hildin uttan fyr. arbeiðsmarknaðin. Vit eiga eisini at hugsa um tað menniskjansliga í hesum.

Vit sum starvast sum leysir vikarar í fólkaskúla-

Tørvur er á nýhugsan - serliga tá vit tosa um arbeiðsloysi, sum er ein samfelagskreppa. - Eina samfelagskreppu skulu vit bera í felag. Tí eiga vit at hugsa ótráðisjónelt, fyrri at pláss skal vera fyrri okkum øllum á arbeiðsmarknaðinum.

num liva júst við slíkum skipanum. Tað at lærarar kunnu fara á árssekið og farloyvi annars, tryggjar fleiri arbeiðspláss. Men tey eru ótrygg, eru tíðaravmarkað, og tú kanst vera varpaður út nær tað skal vera.

Her er tørvur á nýhugsan, tí sama hvat landsstýri vit fáa eftir 7. juli, so megnar tað ikki at veita øllum føroyingum arbeiði. Tí eiga vit at seta í verk eina farloyvisskipan. Hjá summum er ov nógv frítt ein trupulleiki, hjá øðrum ein mangulvøra. Í arbeiðsloysistíðum er loysnin uppløgd: Lat okkum býta arbeiðið! - Tá fáa vit eitt rættvisari samfelag, har samfelagsvirðini verða býta javnari millum fólk...

Eiríkur Lindenskov

Støva »solidaritetingin« av!

Ein farloyvisskipan hevði búið munandi um arbeiðsloysið í Føroyum. Serliga galið er tað, at tey ungu ikki fara at kenna arbeiðsmarknaðin, um tey gerast langtíðararbeiðsleysis. Fingu vit eina farloyvisskipan, so kundu tey »vaksnu«, eitt nú »68-generasjónin«, í føstum starvi farið í farloyvi